

REFERAT

2012-06-27

Migrationsöverdomstolens domar den 21 juni 2012 gällande skyddsbehov för kvinnor från Demokratiska Republiken Kongo (DRK)

Bakgrunden till Migrationsöverdomstolens prövning är två beslut från CAT-kommittén (se: Lifos nr. 23085 och 25509) och en dom från Europadomstolen (se: Lifos nr. 21494). CAT-kommittén fann i sina beslut att den höga risken att utsättas för sexuellt våld gjorde det omöjligt att identifiera särskilda områden i DRK som kunde anses säkra för kvinnor. CAT-kommittén drog därför slutsatsen att det inte finns någon plats i DRK där kvinnorna inte riskerade att utsättas för tortyr. Europadomstolen kommer till motsatt bedömning och finner efter en individuell prövning att det finns områden i landet dit en medborgare i DRK kan skickas tillbaka utan att det strider mot Europakonventionen. Frågan som var föremål för prövning i Migrationsöverdomstolen var således om alla kvinnor är skyddsbehövande gentemot DRK eller om det ska göras en individuell bedömning varvid hemvisten har betydelse.

Migrationsöverdomstolens mål rör två kvinnor som båda åberopat att de hade haft hemvist i i östra delen av Demokratiska Republiken Kongo. Båda åberopade den allmänna situationen för kvinnor och att de själva utsatts för bl.a. sexuellt våld. I ett av målen fanns ett intyg från Kris- och Traumacentrum till stöd för sökandes uppgift om bl.a. våldtäkt.

Migrationsöverdomstolen prövade först om kvinnorna genom sin berättelse gjort sin hemvist sannolik. Domstolen fann vid analys av sökandenas berättelse samt genomförda språk- och kunskapskontroller att det inte var sannolikt att någon av kvinnorna härstammade från Den ena kvinnas skyddsskäl prövades i förhållande till Kinshasa och – dit hon haft viss anknytning. Den andra kvinnans skyddsskäl prövades i förhållande till hela DRK.

Kvinnornas åberopade individuella asylskäl bedömdes av Migrationsöverdomstolen inte trovärdiga av de skäl som angetts i migrationsdomstolarnas bedömning. Därmed återstod att pröva om risken

för sexuellt våld mot kvinnor i DRK var så stor att denna utgjorde en konkret och objektiv risk för att kvinnorna riskerade skyddsgrundande behandling vid ett återvändande till DRK.

Inför denna bedömning har viss landinformation tillförts av parterna. Migrationsöverdomstolen har kompletterat denna med ett omfattande landinformationsmaterial. Mot bakgrund av denna landinformation gör Migrationsöverdomstolen bedömningen att det i och för sig finns områden dit en kongolesisk medborgare kan återsändas, så även en kongolesisk kvinna, utan att det strider mot vare sig utlänningslagen eller Sveriges internationella åtaganden.

Eftersom kvinnorna inte gjort sannolikt att de härstammar från de konfliktdrabbade områdena bedömdes deras fruktan för förföljelse på grund av kön inte i objektiv mening anses välgrundad. De bedömdes inte heller ha ett skyddsbehov. Några synnerligen ömmande omständigheter bedömdes inte heller vara för handen.